seruiẽtibus/transitoria alimẽta largiunt. a Herbã seruituti hominũ.i.ꝓdicatoribꝰ qui hominibus seruiũt. Vñ aplus
2.Corꝯ.4.b. ait: Nos autẽ seruos vestros ꝑ iesum christũ. Qui seminãt spiritualia ⁊ recipiũt ab excelsis ſeculi fenũ ⁊ herbã.i. tẽporalia.
Fenũ mltiplex Ꝑia em̃ quę dant ecclesię a diuitibꝰ/fenũ sunt. Nota tamẽ q̃ est multiplex fenum.ſ.
Al.†Et dat pecoribus la sciuię carnalis. Esa. xl.b. Omis caro fenũ. Item ipietatꝯ punietdę. Zach.xij.b. In die illa ponam duces iuda
Al.†potẽtatu Al.†nec in tabernaculis viri beneſentiet Al.†Nõſentiet dñs in timẽtibꝰ sicut caminũ ignis in lignis: ⁊ sic facẽ ignis in feno. Item trãsitorię iunẽtutꝯ. Eccli.xliij.c. Omis caro sicut fenum
Pſ.36. veterascet. Pſ. Tãq̃ fenũ velociter arescent. Item bonę opationis. Prouer.xxvij.d. Aperta sunt prata ⁊ apparuerũt herbę virẽtes: et collecta sunt
Multiplex herba fęna de mõtibꝰ. Item tpalis psperitatꝯ: vt hic. Est etiã mltiplex herba.ſ.multiplicatio parẽtelę. Job.v.d. Progenies tua q̃si herba terrę. Item vanitatis mũdanę. Job.xl.c. Huic mõtes herbas ferũt. Et loquit de diabolo: cui mõtes.i.superbi ferũt herbas mũdanę vanitatis. Item defectionis quotidianę. Pſ.
Pſ.89. Mane sicut herba trãseat. Item gratię. Job.vj.a. Nũquid rugiet onager cum habuerit herbam? Item glorię. Esa.vlt.d. Videbitis ⁊ gaudebit cor vestrũ. Item sustentiõis hũanę: vt h.
b Qui dat iumẽtis.i. simplicibꝰ ecclesię: qui sunt greges dñi: c Escã/diuini verbi: qz eos pascit deus ꝑ homies: qui accipiũt fenũ.i.ꝑ ꝓdicatores: qz largiunt eis spũalia/a quibus metunt carnalia. d Et pullis corvorũ.i. filijs gentiliũ. Corui sunt gentiles/nigri pctis. Et vere patres nostri corui fuerũt: qz idolatrę. Nos ḡ pulli corvorũ sumꝰ: qz de corvis.i. gentilibꝰ peccato idolatrię nigris/venimꝰ. e Inuocãtibꝰ eum.i.desiderãtibus post ꝓuersionẽ/ dei verbo satiari. Dicit Isidorꝰ/q̃ corui nõ ministrãt cibũ pullis suis donec videt eos nigrescere plumis: qz tũc recognoscũt eos tanq̃ suos. Sed anteqũ habeant plumas nigras/nutriunt rore cęli: et sic dicunt a deo nutriri. Per hoc aũt q̃ dicit/inuocãtibꝰ eũ: nõ ẽ intelligẽdũ q̃ ista iuocatio fiat ꝑ aliquã recognitionẽ i pullis existẽtem: sed qz vnaquęq̃ res ꝑ appetitũ naturalẽ tendit ad suã perfectionẽ: Sic ergo dicunt inuocare deũ/a quo recipit omis perfectio ⁊ omne bonũ. Sed mystice exponẽdo/b ũ deus dat escã
Mystice sue doctrine nobis fidelibus/filijs corvorꝯ.i.gentiliũ. Corvus em̃.i.gentilis nõ inuocat: sed nobis pullis eũ colẽtibꝰ inuocãtibꝰ dat escã. f Nõ in fortitudine equi. Postq̃ dauid narrauit illa quę fecit domnꝰ: cõsequẽter ostẽdit quę possunt ei displicere/dicẽs: Nõ in fortitudine/vel/ in potẽtatu eã volũtatẽ habebit. Equus/ad superbiã plerũq̃ ponit indi-
Pſ.32. candã. Vñ.ſ. Fallax equus ad salutẽ ⁊c. Nõ i fortitudine/ḡ equi.i.i supbia ꝓtumaciũ ⁊c.q.d.deꝰ pascit iumenta ⁊ pullos: sed nõ habet volũtatẽ.i. beneplacitũ in supbis/in equo significatis ꝓpter erectam ceruicem. g Necq̃ in tibijs viri.i.in cõposito habitu hois ꝑsumptuosi ⁊ audacis: h Bũplacitũ erit ei.i.in eiꝰ incessu elato/i tibijs significato. Vel ẽm aliã litterã: In tabernaculis viri.i. in cõuenticulis hęreticorꝯ: bũplacitũ erit ei: Sed/ i Beneplacitũ est dño sup timẽtes eum/timore filiali.q.d. supbi ⁊ hęretici ⁊ incõpositi nõ placẽt deo. Sed q̃ timẽt deũ/ k Et sperãt sup misericordia eius: fugiẽtes ab irato ad placatũ: Judas em̃ timuit:
Matth.27.a. sed nõ sperauit i misericordia eiꝰ: ideo desperatꝰ cucurrit ad laqueũ. Timori spem cõiunxit: qz nõ valet timor sine spe venię: nec spes sine ꝓcedenti timore: aliter em̃ ꝑsumptio esset. Timor autẽ dñi habet annexã iusticiã bonorũ operũ: et spes est expectatio futurę beatitudinis ꝓcedentibus meritis ⁊ gratia. Qui autẽ timent dominũ inquirũt quę beneplacita sunt illi: ⁊ custo-
Pſ.111. diũt mandata eius: Eccli.ij.d. Pſ. Beatus vir q̃ timet dñm: in mãdatis eius volet nimis. Huiusmodi ḡ timẽtibꝰ beneplacitũ est domino: ⁊ hmõi sunt qui sperant sup misericordia eiꝰ.
Unde/ Lucꝯ.j.c. Misericordia eius a ꝓgenie in ꝓgenies timẽtibus eum. Pſ. Misericordia dñi ab ęterno ⁊ vsq̃ in ęternũ sup timẽtes eum: ⁊ iusticia illiꝰ in filijs filiorꝯ his q̃ seruãt testamentũ eiꝰ. Qui ergo sperẽt: quia sperare possunt: in quibꝰ bene cõplacet sibi dñs noster qui regnat in ſecula ſeculorꝯ. Pſ.102.

Expositio Pſ.CXLVII.

Al.†Et dat pecoribus

a ⁊ herbam: seruituti hominũ.
b †Qui dat iumẽtis escã ipso
d rũ: ⁊ pullis corvorũ inuocã-
f tibus eũ. Non in †fortitudine
g equi volũtatẽ habebit: †nẽq̃
h i tibijs viri bũplacitũ erit ei.
i †Beneplacitũ ẽ dño sup ti-
k mẽtes eũ: et in †eis qui sperãt
†sup misericordia eius.

Alla aggei ⁊ zacharię.

l †Auda CXLVII.
m hierlm dominũ: lau-
n da deũ tuũ sion.
o †ꝓfortauit seras portarꝯ tuarꝯ:

Al.†bis Al.†in Al.†Collauda Al.†cõfirmauit vectes

Hauda hierusalem dominũ. Titulus: Alleluia aggei ⁊ zacharię: qui in babylonia ꝓphetauerũt reparationẽ hierusalẽ: quę vt hieremias prędixit post.lxx. annos facta est: in q̃ intellexerunt spiritualẽ institutionem cęlestis hierusalẽ: eamq̃ sub figura illius ꝑdixerũt ⁊ ꝑ ea dominũ laudauerũt: quę post.lxx. annos.i. post volubilitatẽ totius temporis qõ septẽ diebus agit perficiẽda est: ⁊ ꝑ ea hic ꝓpheta laudat dominũ: sicut ⁊ ꝑdicti ꝓphetę sub figura laudauerũt. Et est sensus tituli: Hic est/ Alleluia.i.laus dei. Laus dico/aggei ⁊ zacharię.i. de reparatiõe cęlestis hierusalẽ/quam illi ꝑdixerũt: ⁊ postea deũ laudauerũt. Et facit psalmꝰ iste in nobis amorẽ futurę hierusalẽ: quã multiplicit cõmendat totusq̃ hic psalmꝰ potentiã dei ꝑdicat. Intẽtio monet ad laudandũ. Modus. Bipertitus est. Primo dicit bona futurę hierusalẽ. Partitio psalmi Secũdo dicit quę bona hic dant sanctis: ibi: Qui emittit. In captiuitate ergo huiꝰ ſeculi adhuc cõstitutus ꝓpheta/videns beatũ populũ ęternę hierusalẽ ꝑmisso gaudio spei ante gaudiũ speciei: quasi cõiungẽs cor/ etsi nõ corꝑ angelis/dicẽ:
m O hierlm/cęlestis iaz secura/ l Lauda dñm: ꝑ solũ est negociũ tuũ. Hoc iõ dicit ꝓpha: vt modo exultemꝰ i spe: ⁊ desiderem ipsã q̃ audimꝰ eã sic laudãtẽ: n Lauda deũ tuũ sion. Eadem est sion et hierlm. Hierusalẽ visio pacis. Sion speculatio vel cõtemplatio. Et visio pacis ẽ cõtemplatio christi: qui est pax nostra. o Quoniã cõfortauit seras portarũ tuarum: nõ tm̃ posuit seras/claudendo: sicut dictũ est post receptionẽ illorum ciuium/exclusis fatuis virginibus: Clausa est ianua: Matth.xxv.a. Deꝰ em̃ confortat seras portarũ illis qui in ꝑsenti vita cõfortati sunt ab eo. Confortat em̃ deus seruos suos multipliciter. Primo in conflictu Cõfortat dñs seruos suos multipliciter vitiorꝯ. Secũdo in sustinẽtia tribulationũ. Tertio in adeptione virtutũ. Quarto in expugnatiõe temptationũ ⁊ dęmonũ. Primo ergo cõfortat in cõflictu vitiorum. Et hoc quattuor modis/cõtra quattuor. Primo cõtra luxuriã dando cingulũ castitatis. Esa.xxij.f. Induam illum tunica tua: ⁊ cingulo tuo cõfortabo eum. Et hoc est cingulum illud castitatis: de quo Judith.xv.d. Tu gloria hierusalẽ. Et post: Eo q̃ virilit egisti ⁊ confortatũ est cor tuum. Item ꝓfortat cõtra iram: ⁊ hoc gratiã patientię cõferendo. Hãc habebat qui dicebat/ Philꝯ.
iiij.c. Omnia possum in eo qui me cõfortat. Pſ. Confortek Pſ.26. cor tuũ ⁊ sustine dominũ.ſ. ꝑ patientiã. Item cõfortat cõtra accidiam.ſ. virilitatem imittendo. Ezech.xxx.g. Confortabo brachia regis babylonis. Esa.xxxv.b. Cõfortate manus dissolutas.ij. Paralꝯ.xv.b. Vos autẽ cõfortabimini et nõ dissoluent manus vestrę. Item cõtra superbiã hũilitatis gratiam dando. Prouerb.xxx.a. Visio quã locutus est vir cum quo deus erat: et qui deo secum morante confortatus/ait: Stultissimus sum virorũ. Secũdo cõfortat dominus in sustinẽtia tribulationũ. Naum.j.b. Bonus dominꝰ ⁊ cõfortans in tribulatione. Et hoc quadrupliciter.ſ. gratiã patiẽdi cõferendo. ij.Timoth.ij.a. Fili confortare in gratia. Et.j. Timoth.j.c. Gratias ago ei qui me cõfortauit. Et loquit de cõfortatione gratię. Item cõsolationẽ imittẽdo. Gen.xvij.a. Ponã buccellam panis coram vobis vt confortek cor vestrũ. Buccella panis/est christꝰ qui nobiscũ est in tribulatiõe vt cõfortek cor nostrũ. Aggei.ij.a. Cõfortare omis ppls trę: qz ego vobiscũ sũ dicit dominꝰ. Item liberãdo.ij. Timoth.iiij.c. Deus astitit mihi ⁊ ꝓfortauit me. Et post: Et liberatus sum de ore leonis.

Item salutẽ ꝓuirtẽdo

Item salutē ꝓmittendo ⁊ vltionem de inimicis. Esa.xxxv.b. Cōfortamini ⁊ nolite timere: ecce deꝰ noster veniet et saluabit nos. Tertio confortat dñs in adeptione virtutū. Et hoc quadrupliciter. s. dando gratiā fructificatiōis in opibus. Numeri xiij.b. Cōfortamini ⁊ afferte de fructibꝰ terrę vobiscū. Item gratiam cognoscendi spiritualia. Eccē.vij.c. Sapiētia cōfortauit sapientē sup decē ꝑncipes ciuitatis. Item gratiā desiderandi inspiciendo. Daniel.x.d. Noli timere vir desideriorū: pax tibi/confortare ⁊ esto robustus. Item gratiā flēdi/os rogādi dando. Osee.xij.a. In fortitudine sua directꝰ est: ⁊ inualuit cōtra angelū ⁊ ꝓfortatus est: fleuit ⁊ rogauit eum. Quarto ꝓfortat dominꝰ in expugnatiōe dęmonū ⁊ temptationū. Et hoc quadrupliciter. s. salutē ꝓmittendo. Zach.x.b. Cōfortabo domū iuda: ⁊ domū ioseph saluabo. Item animositatē ꝓbēdo. Esa.x.g. Cōfortamini/ dies est adhuc vt in nobe stetur. Item fortitudinē ꝑstando. Naum.ij.a. Cōtemplare viā: cōforta lumbos: robora virtutē valde. Tria tangit necessaria sustinēti ꝑlium. Sapiētia pugnādi: ꝓpter qd dicit: Cōtēplare viā. Animositas cordis: ibi: Cōforta lūbos. Fortitudo corporis: ibi: Robora virtutē. Item confortat arma ministrādo. Eph.vj.b. Cōfortamini in dño ⁊ in potentia virtutis eius/ ⁊ induite armaturā dei. Sic igitur cōfortatos i via/ cōfortare dicit dñs in patria: quia cōfortatos declarat ⁊ certificat vltra inde ad pręlia non ꝓfecturos. O ter quaterq; beati qui secure laudāt: qz nemo exit vnde doleāt: nemo intrat quē timeāt: qz nō exit inde amicus: nec intrat illuc alienꝰ: sicut mō i via. a Bñdixit filijs tuis/quos olim peperisti: b In te/q nō foris pegrinant: Vel ꝑm aliā litterā: Bñdixit filios tuos in te/bñdictiōe glorię ęternę. Jō dixit/in te: qz nunq; ab illa hierlm exire poterūt: in q ęterno munere cōsecrant. c Qui posuit fines tuos pacē/ꝓfectā. Quicqd ēm intus est/pace fruit: extra ē gehēna. Et in pace illa ē saturitas ⁊ nulla indigētia: Ideo subdit: d Et adipe fruměti satiat te. i. pane q de cęlo descēdit: qui carne clausus in mūdo/sola fide est cognitus. Tunc aūt videbimus sicut est: et illa erit ꝓfecta saturitas/ securitas/ ⁊ pax. Ipse ē verus panis: qui nos hic corporis sui ꝓticipatione reficit: quēadmodū ibi satiabit: quos toto lumine suę deitatis impleuerit. Reuera secura pax ⁊ inuiolata trāquillitas: quādo indigentia nobiscū vlla non litigat: nec aliquē lassitudo defatigat: non frigus cōtristat: non esurtes grauat: et cętera quę hic nostrę imbecillitati bellum semper infligunt. Ibi autem corporis et aię talis est societas: vt nulla inter se aduersitate discordēt: sed sibi vtraq; gloriosa volūtate ꝓsentiāt. Est enim pax ꝑm Aug. securitas mentis/ trāquillitas animi/ simplicitas cordis/ amoris vinculum/ cōsortiū charitatis. Nec ad hereditatē christi poterit peuenire: q testamētū pacis noluit obseruare. e Qui emittit ⁊c. Hęc est secūda ps: vbi subdit q̄ munera hic dant electis: ꝑ q̄ veritas futuri possit agnosci. q. d. hęc ꝑdicta erūt in patria. Sed qd interim in pegrinatiōe dat? Ecce ipse est inquit/ qui emittit eloquiū suū terrę. i. verbū assumpta carne vt in terra cognoscat. Aliter ēm nō leuaremur ad adipem fruměti satiantē/ nisi mitteret verbū terrę quo grauamur et impedimur a reditu. In terra ēm vbi laborampꝰ fessi/ languidi pigri frigidi. s. in heremo non deserit: sed manna pluit: quia emittit eloquiū ⁊c. f Velociter currit sermo eius: quia cito impleuit mundū cognitione veritatis: Nam euangelium breui tempore fuit publicatum vbiq; in tota terra habitabili viuēte adhuc petro apostolo: quia vt supra dictū est: In omnē terram exiuit sonus eorum ⁊c. Et nota q nō ait velox: sed velociter. Velox ēm fit aliquid velocitate qua plus vel minus ꝓticipat: sicut ꝓticipatiōe caloris aliquid dicit calidum: ⁊ ꝓticipatiōe frigoris frigidū. Est autez aliquid alio magis vel minus velox vel calidū: quāto. s. velocitate vel calore magis vel minꝰ participat: Sicut calore quo calent cętera/ nihil est calidius: ita velocitate qua cętera dicunt velocia/ nihil est velocius. Sicut ergo de aliquo diceret: calet vsq; in calorē: id est adeo calet q ipse calor potest dici: sic de verbo dicit currit vsq; i velocitatē. i. adeo vt sit ipsa velocitas: qd tamē ꝑ quādam similitudinē dicit. Qd ēm velox est/ sicut equus vel angelus vel ventus/ alicubi est/ non vbiq; Velocitas aūt ipsa vbiq; ē/ nō est in parte/ nusq; artat: quę modo nō est i eqs vel in ventis: sed in alijs infinitis et eisdē temporū pūctis vbiq; terrarū diffundit. Hoc aūt pertinet ad verbū dei. s. nō esse in parte: sed vbiq; esse ꝑ se ipsū. Hęc est sapiētia dei quę i libro sapientię legit: Attingit a fine vsq; ad finē fortiter: non tñ motū locali sed immobilitate: tāq; si moles aliqua saxea impleat locū aliquē/ dicit q attingit a fine eiusdem loci vsq; ad finem: cū tamē alterū non deserat alterū occupando. Mō habet ergo motū illud verbū ⁊ sapientia illa: solida est ⁊ vbiq; est. Sed ⁊ de sapiētię spiritu dicit in libro sapientię: Actus mobilis/ certus/ incoinqnatus: sed hoc facit ipsa velocitas q sapientia dicit actꝰ mobilis: nō vt hoc deserat/ aut tangat: sed vt vbiq; semper sit ⁊ nusq; inclusa teneat. Sed qs sufficit ista cogitare? Utiq; nullꝰ: Est tñ spes ad capiēdū verbū: quia prędestinauit nos deus: Et hoc est q ait: g Qui dat niuem sicut lanam. Ostendit hic qd faciet aduētus christi. Sicut ēm nix sursum gelat ⁊ in ima decidit: sic refrigescēte charitate/ decidit hūana natura i ꝛras ⁊ pigro corpore inuoluta vt nix facta ē. Sz in hac niue sūt ꝑdestinati q sūt velut lana: de qbꝰ. s. aliqd factur? est. Lana ēm ē materia vestis: ⁊ ō his spū adhuc frigidis ꝑdestinatis fit tunica christi sine macula ⁊ ruga: Uñ merito vestis christi i mōte resplēduit sic nix: quia de hac niue fit vestis christi. Qui dat. i. facit/ h niuē: id est cōgelatos: i Sicut lanā/ q̄ est materia vestis. Est ergo sensus/ q deus facit per verbū suū ꝑdestinatos peccatores sibi vestem ad ornandā ecclesiā/ ⁊ ad calefaciēdos frigidos: De qbꝰ dñs dicebat ad Job.xxxviij.c. Nūqd ingressus es thesauros niuis? Thesaurus dei erat vas electionis: prius nix: deinde lana totum mūdum calefaciens verborum suorum flāma succensum. k Nebulam sicut cinerem spargit: id ē nebulosos ⁊ obscuros peccatores/ ꝑdestinatos tamē/ spargit: id est resoluit in cinerem pęnitentię. Cinere ēm capita aspergebant pęnitētes. Qui enim adhuc in nebula iacet ignorātię/ veritatem speculari non valens/ caput aspergat cinere ⁊c. Cilicio pęnitentię induat: quia tolerabilius deo est vt quis in infirmitate humiliter pęniteat: q̄ elatiōe alta comprehendat: ꝑm Gregorij. xviij. moral. Nebula enim qz dissolubilis est/ obscura/ humida et frigida: peccatum significat obscurū ⁊ frigidum: tamē dissolubile ꝑ pęnitentiā. l Mittit crystallū suā sic buccellas. Qd dictū est de niue in lanam: et de nebula in cinerem: dicit de crystallo in buccellas. Per crystallum frigidam ⁊ duram/ obstinatos dicit: de quibꝰ tñ ⁊ alios pascit. Et est sensus: Mittit: id est facit: m Crystallū: id est obstinatos quos ꝑdestinauit: n Sicut buccellas: id est sicut frusta panis: quę alios pascunt verbo dei quod prius impugnabant. Unde dicit apostolus: Multi vnus panis sumus in christo. Omnes ergo vnus panis sunt: singuli ꝗo frusta sunt. Crystallus erat paulus obstinatus spirans minarum ⁊ cędis: nō sicut nix facile resolubilis. Soluto ⁊ cōuerso magistro suo gamaliele/ adhuc in duritia perseuerans/ persecutus ecclesiam dei: obnitēs veritati: clamans adversus euangeliū: qui tamē postea factus est panis pascens hospitale ecclesię dei/ niue/ nebula et crystallo solutis a deo: Ideo sequit: o Ante faciem frigoris eius quis sustinebit? q. d. Si deus non soluerit niuem/ nebulam/ et crystallū: quis sustinebit vim frigoris eius scilicz dei? Non q faciat illud frigus: sed quia fieri sinit: quia deserit peccatorem: non vocat/ non aperit sensum/ non infundit gratiā: Quale est illud: Indurauit cor pharaonis. Nisi ergo soluat: nullus sustinebit. De hoc frigore dicit apostolus. Quis me liberabit de corpore mortis huius? Ac si diceret: frigesco/ in obscuris iaceo: nullus soluit nisi gratia dei. Ideo subditur:

Ar. †filios tuos
Ar. †satiās
Ar. †verbū
Ar. †vsq; in velocitatē
Ar. †verbū
Ar. Qui emittit
Ar. †velut frusta panis: in
Ar. †subsistet

a benedixit †filijs tuis i tē. Qui
c posuit fines tuos pacē: ⁊ ādi
d pe fruměti †satiat te. Qui emit
f tit† eloquiū suū ꝛrę: † velocit
g currit †sermo eius. Qui dat
h niuē sicut lanā: nebulā sicut
i cinerē spgit. † Mittit crystāl
l luz suā † sicut buccellas: ante
o faciē frigoris eiꝰ q̄s † sustiebit?

Job.6.c.

1.Job.3.a.

Sap.8.a.

Sap.7.c.

Matth.17.a.

1.Cor.10.d.

Act.9.a.

Exo.10.g.

Ro.7.d.

a Emittet verbũ suum.q.d.etsi nullus possit per se sub/sistere ante faciem frigoris:non tamen est desperandum:quia/ emittet/dñs/verbũ suũ.i.christũ/carne assũpta: b Et li/quefaciet ea.s.niuem/nebulam/⁊ crystallũ. Uerbo nãq3 dei veniẽte:nec frigus/nec obscuritas/nec duritia desperare põt: Salubriter eñ lique/fiunt:⁊ flueta spiritua/

Al.†tabefaciet lis beneficij ꝓfundũt

Al.†spirabit alijs. Unde subdit: c

Al.†ꝓfluẽt Flabit spirit⁹ ei⁹.s.

Al.†Annũciãs calidus auster. e Et aque.s.flueta doctri/

Esa.55.a. ne ⁊ grẽ: d Fluent/

a Emittẽt vbũ suum et†liquẽ/ b faciet ea:†flãbit spiritus ei⁹ c d et†fluẽt aquę.†Qui annũ/ e f ciat verbum suum iacob:iu/ g sticias et iudicia sua israel. b Nõ fecit†taliter omni nati/oni: et iudicia sua non mani festauit eis.

vt inde bibant alij:iuxͣ illud: Oẽs sitiẽtes venite ad aq̃s. Uel/ a Emittet vbũ suũ:id ẽ ꝑdicationẽ suã:q̃ mediãte/opante spũsancto ĩ voce ꝑdicatiõis ꝑdicta efficiũt. Uñ Hieronym⁹. Da mihi peccatorẽ nõ habere calorẽ sed totũ frigidũ ⁊ in pec/catis mortuũ:qui dominũ nõ respicit:si ad sermonẽ dei cõpun/ctus fuerit/⁊ cęperit agere pęnitentiã: ⁊ durissimum cor illius emollitũ fuerit. Eo tempore cõplet: Emittet verbũ suum ⁊ liquefaciet ea. Ita mystice hęc ꝑdicta sane accipiũt. Ad litterã ṽo manifesta sunt: quia spargit deus niuem quasi lanã: nebulam vt cinerem:crystallũ facit vt frusta cãdidi panis. Est aũt crystall⁹ species quędã in modũ vitri:sed cãdida est. Dicit aũt esse nix glacie indurata p multos ãnos vt resolui nõ possit. Et ꝯgrue hę tres similitudines hic notant:quę iuxta litteram magna opa dei mõstrant ⁊ maiora mystice occultãt. d Fluent aquę. Aqua cõmuniter designat cursum vitę humanę: ẜm illud.ij.Reg.xiiij.c. Omnes morimur ⁊ quasi aquę dila/bimur sup terrã. Sed quia decursus vitę humanę est ẜm gra/tiam/ẜm culpã/⁊ ẜm miseriã:ideo distinguenda est aqua gra/tię/culpę/et miserię. Et de his tribus aquis potest exponi hic fluxus aquę ad flationem spiritus dei. Prima est aqua gratię significata p aquas siloe:quę fluũt cũ silentio. Et nota q ista aqua grę habet diuersas differẽtias. Et quantũ ad initiũ vitę splendida est in cogitatu. Apoc.xxij.a. Ostendit mihi domi/nus fluuiũ aquę viuę splendidũ tanq̃ crystallum ꝓcedentẽ de sede dei et agni. Sedes dei et agni est euangeliũ:fluuius aquę viuę est doctrina euãgelica:quę splendida est i cogitatu ⁊ trã/quilla. Matth.vj.d. Nolite solliciti esse ⁊c. Item est mũda in affectu. Ezech.xxxvj.e. Effundam super vos aquam mundã. Hęc est aqua ꝯtradictionis q̃ sanguinẽ peccati abluit. Ezech.xvj.b. Laui te aqua/⁊ emũdaui sanguinẽ tuũ. Item est fęcun/da in effectu. Esa.xliiij.a. Effundã aquam super sementẽ ⁊ flu/enta super aridã.s.vt fęcundet. Item q̃tũ ad ꝓgressum aqua ista est calida p amorem. Geñ.xxxvj.c. Inuenit ana aquas ca/lidas in solitudine. Est fidelis per timorem. Esa.xxxiij.c. Pa/nis ei datus est:aquę eius fideles sũt. Iste panis est oratio:q̃ cor hominis cõfirmat. Aquę fideles quę nõ habẽt foueas vel herbas occultas/sũt terrores de deo. Est fluida per pietatem: vt hic/Flauit spiritus eius ⁊c. Item q̃tum ad exitũ est aqua ista dulcis/ benedicta ⁊ viua. Dulcis est moriẽtib⁹. Ipsi enim habent lignũ in aquis marath positum: id est lignũ cru/cis. Item est benedicta ad iudiciũ venientibus. Prouer.v.c. Deriuent fontes tui foras. Et post.d. Sit vena tua bñdicta. Anima eñ sancta est sicut vena aquę viuę: quę benedicta erit in iudicio. Et dicet ei: Uenite benedicti patris mei. Item est viua glorificatis ĩ cęlo. Ioh.iiij.b. Aqua quam ego dabo/fiet in eo fons aquę salientis in vitã ęternã. Flauit ergo spirit⁹ dei et fluxerunt aquę gratię in animam. Secũda est aqua culpę. Apoc.xvij.a. vbi agit de aquis:sup quas sedebat mulier for/nicaria. Et istę aquę sũt turbulentę. Hiere.ij.d. Quid tibi vis in via ęgypti vt bibas aquã turbidã? Uia ęgypti est via sollici/tudinis: aqua turbida anxietas tpaliũ. Itẽ est imũda q̃tũ ad lasciuiã carnalẽ. Exo.vij.d. Moyses virga sua aquã vertit in sanguinẽ. Moyses christ⁹:virga ei⁹ vindicta. Esa.x.b. Assur virga furoris mei:quę cũ tempsat percutit. Sed aqua in san/guinẽ vertit:cũ aia carni cõsentit. Ezech.xvj.a. Uidi te cõcul/catũ ĩ sanguie tuo. Itẽ est sterilis p accidiã.iiij.Reg.ij.d. Aq̃ hiericho steriles erãt. Itẽ frigida p inuidię malitiã charitatis extinctiua. Hiere.xv.d. Facta ẽ mihi q̃si mẽdaciũ aq̃x infi/deliũ. Aquę ĩfideles sũt ĩuidi/fallaces foueas ⁊ herbas occul/tantes. Itẽ est cõgelata p obstinationẽ. Eccl.xliij.c. Uentus aquilo sufflauit ⁊ cõgelauit crystallus ab aqua. Itẽ est amara p irã. Apoc.viij.c. Stella ardens in aquas cecidit ⁊ factę sũt amarę q̃si absinthiũ. Stella ardẽs est ira:q̃ cũ cadit in aquã/ama/ritudinẽ generat.i. ra/corẽ. Itẽ est maledi/cta p desꝑationẽ. Nu/meri.v.c. Ingrediant aquę maledictę in ven/trẽ tuũ:⁊ vtero tuo intumescẽte cõputrescat femur tuũ. Uen/ter est ꝯsciẽtia: aquę maledictę peccatorũ fluxibilitates animã desꝑare faciẽtes. Ex h sequit diruptio vteri:q̃ significat vehe/mẽtiã doloris vermis interioris ⁊ ꝯscientiã corrodẽtis: ⁊ pu/tredo femoris:ĩ q̃ significat ꝓuatio spei/eo q in femore ẽ vis generatiua. Itẽ est mortua in inferno p pęnę elationẽ. Iosue iij.d. Aquę inferiores descenderũt ĩ mare mortuũ.i. pctõres in amaritudinẽ mortis ęternę. De istis aq̃s põt intelligi qđ h dicit:qr sicut p verbũ aquę gratię fluũt ĩ animã: ita aq̃ culpę fluũt ab aĩa antecedẽter. Tertia est aqua miseriarũ. Ps. In/trauerũt aquę vsq3 ad animã meã. Et istę fluũt:qr sunt trans/euntes. Esa.xliij.a. Cũ trãsieris p aquas tecũ ero. Et hoc fit multiplicit. Primo calcãdo p fidem:quẽadmodũ de petro le/git: Matth.xiiij.d. Itẽ trãsuadãdo p fortitudinẽ:quẽadmo/do legit.ij.Reg.xix.c. vbi dicit/ q semel cum mille viris de beniamin irrũpẽtes iordanẽ/qđ fit p fortitudinẽ/ante regẽ.s. christũ transierũt vada/miseriarũ ꝑsentiũ. Itẽ natãdo:qđ fit p prudentiã. Qui eñ natare vult/necesse est q habeat natãdi prudẽtiã. Et hoc significatũ ẽ/Act.xxvij.g. vbi dicit/q cen/turio iussit eos qui possent natare mittere se in mare. Itẽ na/uigando:qđ fit p pęnitentiã. Nauis pęnitẽtia est. Sap.xiiij.a. Transeuntes mare p ratẽ liberati sunt. Itẽ aquas diuiden/do p virgã diuinę iusticię: Exo.xiiij.e. Itẽ saltãdo in baculo diuini adiutorij p contemplationẽ:q̃ significat/Geñ.xxxij.c. vbi dixit iacob: In baculo meo transiui iordanẽ istũ. Iacob ꝯtẽplatiu⁹ est:q iordanẽ miseriarũ ꝑsentiũ debet trãsire. Et h ꝯpodiãdo ĩ baculo diuini adiutorij. f Qui ãnũciat vbũ suũ iacob.i.nouo pplo suo christianorũ: q̃ significat p iacob tanq̃ luctans ꝯ tẽptiões vitiorũ. Et annũciat/ g Iusti/cias ⁊ iudicia sua.i.iusta iudicia sua/isrl. Idem significat p isrl ⁊ p iacob.s.popul⁹ fideliũ: cui enũciat iusta iudicia sua: sc3 q nõ tm̃ iniusti/imo ⁊ iusti patiunt hic p iusto iudicio dei: qđ iudiciũ/sicut ait petrus/incipit a domo dei in ꝑsenti:id est a fidelib⁹. Solus eñ christus q̃ nõ rapuit soluit:in quo prin/ceps mũdi nil inuenit. Et si initiũ est a nobis:q̃s finis erit eo/rũ qui nõ credũt in euãgelio? Et si iustus vix saluabit: impi⁹ ⁊ peccator vbi parebit? Et hoc iudiciũ dei.s.q patiũt iusti et iniusti ꝓ suo merito:⁊ quõ iusti nõ suis meritis:sed gratia dei liberant:non omni genti nũciauit deus: sed soli israel.i.nouo populo in quo sunt ⁊ gentes: Uñ addit: b Nõ fecit. Iam eñ gentes q̃ abscisę de oleastro insertę sunt bonę oliuę:nõ de/bent dici gentes:sed vn⁹ pplus in christo. Nõ fecit q̃ taliter oĩ natiõi/sic pplo christiano:cui bñficia excellẽtiora ꝑstauit. Uñ Ro.viij.f. Quõ etiã cũ illo non nobis oĩa donauit? Uel ad litterã p iacob ⁊ isrl iudęos accipit:qb⁹ p seipsũ christ⁹ verbũ suũ annũciauit:⁊ iudicia sua mãifestauit:qđ nõ fecit alijs. Uñ addit: Nõ fecit talit omi natiõi ⁊ iudicia sua nõ ma/nifestauit eis:qr p se nõ ꝑdicauit alij natiõi vel genti:iuxta illud: Nõ sũ miss⁹ nisi ad oues q̃ pierãt dom⁹ isrl. S3 respuerũt ei⁹ verbũ:iõ dĩ eis: Auferet a vob regnũ:⁊ dabit genti faciẽ/ti fruct⁹ eius. Uide ordinẽ q est in ꝑdictis q̃ttuor psalmis lau/dũ dei. Pri⁹ eñ de ꝑceptis diuini ꝑconij ęgit. Secũdo de ꝑ/uersitate mũdi fugiẽda. Tertio de cõgregatiõe ecclię. Quar/to iam collectę in pace laudes impat/ꝓ sua securitate et dile/ctione. Illi aũt choro de mũdi partibus aggregato/trina ex/ultatione subnectit esse gaudendũ: tres alios psalmos laudis subiũgens: vt in hoc opere gratia trinitatis eluceat.

Laudate dñm de cęlis

Marginalia: De triplici aq̃ videlicet grẽ: culpe ⁊ miserie — Aqua grẽ multas habet differentias — Matth.25.c. — Itẽ aqua culpe habet etiã multes differẽtias — Al.†sic vniuerse genti — Ps.68. — Aque miseriarũ sũt transeunde — Ps.68. Ioh.14.d. 1.Pet.4.d. — Ro.11.c. — Matth.15.c. — Matth.21.d.